

anden Anstuelse. — Det første Punkt, hvor der er Uoverensstemmelse, er allerede under § 1, nemlig med Hensyn til, hvilken Udfræktning der skal gives Patent. Der har Udvalgets Flertal ment, at det ikke blot burde omfatte de forskellige Genstande, men ogsaa Fremgangsmaaden. Naar Udvalgets Mindretal ikke har kunnet gaa med dertil, er det grundet derpaa, at det har ment, at Opfinderen vil være fuldkommen tilstrækkelig beskyttet, naar han blot fik den opfundne Genstand beskyttet, ligesom det ogsaa har ment, at Samfundet let kunde komme til at lide under, dersom man gif saa vidt, at man ogsaa beskyttede Fremgangsmaaden. Det skal jeg straks komme til at paavise netop ved et Eksempel, som den ærede Ordfører har fremdraget i sine Udtalelser. Den ærede Ordfører udtalte, at efter hans Mening var det et Spørgsmaal, om Næringsmidler skulde undtages fra, hvad der er medtaget i Loven med Hensyn til Fremgangsmaaden. Den ærede Ordfører fremførte flere Tilfælde, derimellem fremdrog han et Eksempel, idet han mente, at det vistnok vilde være heldigt, om en Mand, der f. Eks. opfandt en bedre Maade at bevare Fisk paa, fik Patent paa en saadan Opfindelse. — Netop da den ærede Ordfører fremdrog dette Eksempel, stod det klart for mig, at her maatte vi være forfættige. Saavidt mig bekendt, var der 5 Fisserifartøjer i Frederikshavn, der i Fjor vare udrustede til Fisseri under Island. Jeg vil nu gerne indrømme, at den Fremgangsmaade, som de, efter hvad jeg ved, have brugt for at bevare deres Fisk, ikke var saa god, som den burde være, og som Følge deraf maatte de sælge Fisken til Opkøbere til meget billig Pris. Den ærede Ordfører mente nu, at det vil være saare heldigt, hvis man f. Eks. en Gang kunde foretage en ny Opfindelse af en Fremgangsmaade, hvorved man blev sat i Stand til at bevare Fisk i længere Tid, og mente, at det da var billigt, at en saadan blev patenteret. Jeg kommer imidlertid netop til den modsatte Anstuelse. Lad os tage dette Eksempel: Paa et af disse Fartøjer gøres den nyttige Opfindelse at bevare Fisken i lang Tid, og vedkommende tager Patent derpaa. Dermed er det slaaet fast, at ingen anden maa benytte denne Fremgangsmaade; men derved ere de andre Fartøjer enten fuldstændig prisgivne den, som har taget Patentet paa Opfindelsen af denne Fremgangsmaade, eller de ere nødt til at vedlive at behandle deres Fisk paa den samme Maade som hidtil, uden at kunne gøre sig den Opfindelse til Nytte i Løbet af 10 Aar. Jeg mener, rigtignok, at her vilde der være gjort

et vel stort Staar i, hvad der kan siges at være Almeninteressser, og det staar for mig saaledes, at det er noget, som Lovgivningsfaktorerne ikke skulde indlade sig paa. Jeg mener, naar en har gjort en saadan Opfindelse, saa kunde der muligvis være Spørgsmaal, om det virkelig kan kaldes en Opfindelse, om det ikke meget mere er en Udvikling, en bedre Fremgangsmaade, som til Dels Tiden fører med sig. Hvis denne „Opfindelse“ ikke tilfældigvis var gjort i Dag, saa vilde den samme forbedrede Fremgangsmaade maasse være bleven funden i Morgen, for det er jo egentlig slet ikke nogen Opfindelse, det er kun en videre Udvikling af de Fremgangsmaader, der ere brugte i Fortiden, og derfor mener jeg, at det, at forbyde andre at benytte denne Fremgangsmaade i 10 samfulde Aar, er der dog ikke nogen Grund til, og det vilde være at beskytte den Mand, der først benyttede en saadan Fremgangsmaade, mere end jeg kan finde billigt. Hvad der kan siges med Hensyn til Fremgangsmaade ved Opbevaring o. s. v. af Næringsmidler, det samme kan siges med Hensyn til Nydelsesmidler og Lægemedler og paa andre Omraader, saa jeg tror ikke, jeg behøver at gaa nærmere ind herpaa, idet jeg mener, at dette Eksempel er nok til at vise, at vi maa være varsomme med Hensyn til at give Beskyttelse for Fremgangsmaaden. Jeg vil derfor opfordre det høje Ting til at følge Mindretallet her, at vi kun beskytte de virkelige Genstande, men ikke beskytte nogen som helst Fremgangsmaade med Hensyn til Tilvirkningen. — Der er saa et Par andre Punkter, hvor der er Meningsforskjel mellem det Antal Udvalgsmedlemmer, hvortil jeg hører og den ærede Ordfører. Det første, vi støde paa, er Underændringsforslaget under Nr. 13, som er stillet af den ærede Ordfører tilligemed 2 andre ærede Medlemmer, hvori de foreslaa, at den aarlige Afgift skal nedsættes til det halve af, hvad Udvalget har foreslaaet, og det ikke blot den aarlige Afgift i de første 5 Aar men ogsaa alle de yderligere aarlige Afgifter derefter. Udvalgets Flertal har ment — og dertil har ogsaa til Dels Udvalgets Mindretal sluttet sig — at den stærke Tilstrømning, der nu er af Patenter — som den ærede Ordfører bemærkede, er det $1\frac{1}{2}$ om Dagen, det vil altsaa stige over 500 om Aaret — vistnok er lidt meningsløs. Vi ere vistnok alle enige om, at 500 nyttige Opfindelser om Aaret næppe ville finde Sted i et saa lille Land som Danmark, og for nu at forhindre, at enhver, som opfinder en ny Staalpen, eller hvad det nu kan være, skal komme og forlange Patent derpaa, maa der fastsættes en Afgift,